

URUNK SZÜLETÉSE-/KARÁCSONY/ B év

1- 4 oldal

Olv.: Iz 62,11-12 – Tit 3,4-7 – Lk 2,15-20
Jézus születése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Karácsony reggelén az egyház a pásztorok miséjét imádkozza. Szívesen és örömmel mondom minden karácsonykor ezt a szentmisét. Lelkemhez sokkal közelebb van, mint az ünnepi szentmise gondolata. Ajánlom a Testvéreknek is, figyeljünk Istennek eme kedves meghívottaira. Nem véletlen, hogy a pásztorok kapták meg az emberek közül elsőként a földön az örömhír üzenetét. Ezek az egyszerű emberek találkoztak Jézussal. A pólýába takart Gyermekekben fölismerték azt a valakit, akiről a próféták jövendöltek. Pedig a próféták Hatalmasról, Uralkodóról jövendöltek. Ebben a pólýába takart, jászolba fektetett kicsi Gyermekekben meglátták ezt a Megmentőt, ezt a Szabadítót. A pásztorok szemére lenne szükségünk ahhoz, hogy meglássuk az életünk legsötétebb óráiban is az Istent, aki mindig velünk van.

Ez a fény, a betlehemi láng, ami itt ég az oltáron, lassan elfogy. Egész éjszaka is égett, lassan befejezi küldetését. Akkor is égett, amikor mi aludtunk, még most is ég, amikor már fönt vagyunk. Akár alszunk, akár ébren vagyunk, akár rosszat teszünk, akár jót, az Isten szeretetet velünk virraszt. Tanuljunk az Istentől.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nem véletlen, hogy minden évben az ünnepi, éjféli szentmise után a pásztorok miséjét imádkozzuk. Rendkívül fontos ez a történet a pásztorok szemével nézve. Isten minden karácsonykor istállóba hív bennünket, ahogy ez az első karácsony is – bármennyire botránkozunk is rajta mi 2000 évvel később élő emberek, - egy istállóhoz kötött esemény volt. Az egyház is átéli és Isten szándéka szerint Szent Ferencnek köszönhetően évről-évre jelképesen Betlehemet, istállót készít.

Elgondolkodtató, miért így rendezte Isten ezt a történetet? Biztos, hogy mi emberek másképpen tettük volna. Mi emberek nagyon széppé tesszük az ünnepnapjainkat. Biztos, hogy másképpen rendeztünk volna mindent, mint ahogy ezt az Isten elgondolta.

Itt kinyilatkoztatásról van szó.

Barátkozzunk meg Isten szándékával, mert nagyon fontos ez az üzenet a számunkra, különösen 2000 évvel Krisztus születése után és a mai korban még inkább. A gondolkodók ma arról beszélnek, hogy a civilizált emberiség posztkeresztény korban él, mintha a kereszténység üzenete elhalna. Mintha a kereszténység idegenként lenne jelen a világban.

Meghökkenítő egy francia politológusnak az a megállapítása, hogy a modern ember vallása a liberalizmus. Rendkívül aggasztónak tartja ezt a jelenséget, mert a liberalizmus két

igazságot hangoztat: a szabadságot és a toleranciát. Ugyanakkor a sokat hangoztatott tolerancia mögött szerinte a gyűlölet van, igazából a tolerancia egy álarc. "Ez a modern vallás," - ha elfogadhatjuk az ő megállapítását, - valójában gyűlöl mindent, ami keresztény és gyűlöl mindent, ami az Istennel kapcsolatos.

Pár hónappal ezelőtt itt volt a jezsuita Bulárd atya és néhány helyen előadást tartott. Ezt a megállapítást hallottuk tőle: A mai világban védeni és szeretni kell a zsidókat, védeni és szeretni kell a muzulmánokat, ugyanakkor divat kritizálni és gyűlölni a keresztényeket.

Figyeljünk Isten szándékára, aki nem véletlenül hív bennünket az istállóba karácsony ünnepén. Az sem véletlen, hogy a pásztorok, ezek az egyszerű és a legszegényebb emberek hallhatták először az örömhírt. Ha mi rendeztük volna ezt az első karácsonyt, akkor nem valószínű, hogy az angyali kórust hívtuk volna meg. Kitaláltunk volna mi egy nagyszerű más kórust. Isten másképpen gondolta ezt is.

Miért hív bennünket az Isten istállóba? Kinyilatkoztatás.

Azért, mert istálló ez a világ,
 ha nincs ebben a világban *Istennek lakása*.
 Istálló ez a világ, az ember minden tudományos,
 kulturális fejlődése és eredményei ellenére,
 ha mindezen nincs rajta *az Isten szeretete*.
 Istálló ez a világ,
 ha nem jelenhet meg ebben a világban *az Isten mindenkit elfogadó szeretete*.

Pár héttel ezelőtt jártunk Kubában, ahol valamit megtapasztaltunk ebből. Ez egy csodálatos ország. Természeti szépségek elbűvölő gazdagsága. Több száz éves csodálatos épületek, építmények és magukra hagyott, omladozó, roskadozó templomok. Néhányat megmentettek múzeumnak és nagyon keveset használnak ezek közül a csodálatosan szép templomok közül. Kubában jelenleg csak külföldről odaküldött papok hirdetik az Igét.

Reménykedünk abban, hogy az itt a földön elkezdődött Isten országa erősebb a pokol kapuinál is. De semmi nem a szerint történik, ahogy mi emberek azt gondoljuk. Ez abban az esetben is igaz, akik úgy gondolják, hogy nincs szükségük Istenre. De nekünk is tudomásul kell venni, hogy nem a mi gondolatainknak kell érvényesülni még akkor sem, amikor Isten ügyéről van szó.

Legfeljebb mi gondolkodjunk el azon, hogy
 Istennek van-e helye a mi életünkben?
 Isten lakást vehet-e nálunk, bennünk külön-külön mindegyikünkben.
 Isten otthon van-e a családjainkban?

Ezért hív Isten minket istállóba karácsonykor, hogy ezen elgondolkodjunk. Isten nélkül az ember minden alkotása üresnek tűnik. Ezen lehet vitatkozni. Ez egy önkényes kijelentés lehet sokak számára. De mér bennünket az idő és a történelem rostája működik.

Hív Isten az istállóba azért is,
 hogy rádöbbsen bennünket arra,
 hogy mi emberek szegények vagyunk!

Ne tiltakozzunk. Ez akkor is igaz, ha a fogyasztói társadalom egészen másképpen gondolkodik az emberről, az ember szegénységéről is. A XXI. Század elején más a szegénység, mint volt akár 100 évvel ezelőtt. Nem a harmadik országra gondolok, hanem Magyarországra és a világ többi technikailag fejlett országára. A szegénység hozzátartozik az élethez. Ma azt tapasztaljuk, hogy egyre nő a távolság a jólétben élők és a szegények között. A szakadék egyre mélyebb. Elsősorban nem azért, mert mondjuk nincs elegendő élelmiszer, hanem azért, mert igazságtalanul osztják azt el. A rendszerek igazságtalanok.

A Szentatya újévre készülő üzenetében szól az élelmiszer válságról. Száz milliók éheznek. Majdnem száz millió ember évente éhen hal. Ez a tény aggasztja a pápát is, hogy mit művel az ember ezen a földön? Miért nem tudunk oda hatni, hogy ez a hatalmas egyenlőtlenség legalább kisebb legyen. Ennek egyetlen oka van, hogy a szegénység szellemével nem tudnak mit kezdeni azok, akik a lehetőségek birtokában vannak.

***A szegénység szelleme azt jelenti, hogy az ember lélekben eljutott odáig,
hogy tudja mi az, ami szükséges
és azt is tudja, mi az elég.***

Nyilvánvaló, a több lehetőségek birtokában egyeseknek mindig több lesz. Legyen. De egy új szemléletre van szükség ahhoz, hogy az emberhez méltó feltételeket biztosíthassák.

El kell jutni odáig,

hogy a gazdagság az elsősorban nem azt jelenti, hogy milyen lakásunk van.

A gazdagság nem azt jelenti, hogy mennyi fegyverünk van.

A gazdagság nem azt jelenti, hogy mi módon tarthatjuk kezünkben a világ javait.

A gazdagság az a szeretetben való bővelkedés!

Ezért vezet bennünket Isten az istállóba, hogy mi emberek ezen elgondoljunk. Eljussunk a szegénységnek erre a szemléletére és belássuk, igazán gazdaggá csak akkor lehetünk, ha a szívünkben megszületik a szeretet. Ezt csak Jézustól lehet megtanulni, mert a szeretet - a legkisebb gyerek is tudja már, aki valamit hallott a keresztyén tanításból, - azon fordul meg, hogy csak magamra gondolok, vagy a másokra is. Sőt tovább lépek,

***elsősorban a másik emberre gondolok!
Ezt jelenti a szegénység szelleme.***

Testvérek!

Isten azt akarja, hogy ez a föld megváltozzon.

Isten azt akarja, hogy ne istálló legyen ez a világ, hanem templom.

Templommá változzon az egész föld az által, hogy itt lakik az Isten.

Isten azt akarja, hogy mi a szegénység szellemében helyesen gondolkodva elérjük a legnagyobb gazdagságot, *a szeretetben való gazdagságot.*

Ha erre készek vagyunk és hajlandók, akkor beszélhetnek itt posztkeresztyén korszakról, beszélhetnek egy új vallásról. Egyetlen igazi tanító Mestere van az emberiségnek, az a Jézus Krisztus, akit megjövendőlték a próféták. Akiről azt mondták, hogy Hatalommal, Dicsőséggel és Erővel érkezik. Erre mi történik, - ez is rendkívül fontos üzenet minden

ember számára, - tehetetlen, síró, kis Gyermekként érkezik ide, mert ő nem legyőzni akar bennünket. Ő nagyon jól tudja, hogy a születésekor sokat hangoztatott Pax Romana, a fegyverek által teremtetten és őrzött béke valójában nem béke. Jézus elhozza nekünk azt a békét, amit nem a fegyverek teremtenek meg, nem a fegyverek biztosítanak, hanem az ő irántunk való jóindulata. Kiszolgáltatja Magát és kiderül mindegyikünk számára, hogy ez által lefegyverez.

Ha a pásztorokkal együtt fölismerjük Őt, mint a szeretet végtelen birtokosát, akkor mi is megváltozhatunk. A Szentatya szólt ebben az új üzenetében arról, hogy a világban béke legyen, ahhoz meg kell szüntetni a szegénységet. A béke feltétele nem az, hogy mennyi fegyverünk van. Hány vadászbombázónk van, hány atomfegyverünk van. A béke feltétele az, hogy mennyi energiánk, szándékunk és készségünk van, ami pénzben méretik, hogy megszűnjön a szegénység.

Ez a ma született Gyermek! Ezért mondom így, hogy ma, mert a hitben minden nap Isten és ember közös története zajlik.

Azt kívánom a Testvéreknek, hogy a hitben Jézussal való kapcsolatunk, összetartozásunk legyen a békénk, az emberi boldogságunk eszköze és kifejezője.

+ *A M E N* +